

A hétfő délelőtti (április 13.) munkáltatóval való tárgyalás során a KSZ módosítása, és a társulat évek óta permanens megfélemlítését fokozandó a gonosz főigazgatói döntése miatti újabb, most éppen 15 fő társulati tagot érintő elbocsátás volt terítéken.

A tárgyalóasztalnál a munkáltatónak ismételten tudomására hoztuk, hogy Szakszervezeteink természetesen nem fognak beleegyezni egyetlen egy, olyan KSZ módosításba sem, amely a hősiessé sztrájk következtében a munkáltatóval folyó hosszas és intenzív tárgyalások során a kölcsönös érdekek mentén kialakult, és megvalósult - főigazgató-helyettes asszony által is elismert – kollektív szerződésben garantált a munkavállalók érdekeit jelenleg is jól szolgáló eredmények és a tisztességes, emberséges munkáltatás alappillérei közé sorolandó alapvetések eltörlésére irányulnak.

Nota bene: Ha a főigazgató akarata teljesülne, azzal újabb lehetőségek nyílnak a további az általa célul kitűzött több száz munkavállaló elbocsátásához. Fontos tudnotok, hogy ezen rúttal tervével, már egy éve hasztalan kilincsel a fenntartónál.

Egyébként a szakszervezetek és a munkáltató közötti tárgyaláson, mint hírlik a volt miniszterelnök kegyéből még jelenleg - reméljük, már nem sokáig - regnáló főigazgató a kötelezettségére és felhívásainkra egyaránt fittyet hányva, gyávaaságáról újfent tanúságot téve, ismét nem mert megjelenni.

Helyette a délután megtartott titkos összejevetelen - OKT - az általa kiválogatott – mint mondotta volt, hozzá lojálisnak gondolt - hallgatóság előtt hosszan és bátran szidalmazta a szeánszról egyébiránt kitiltott szakszervezeteket, és egy profi hordószónkként elképesztő hazugságokkal fokozva szavai hevességét uszított ellenük.

A szeánsz kezdetén mindenekelőtt önmagáért intézet szózatot az egybegyűlteknél. A jogállamiságot védőpajzsként maga elé kapva fejtegette, hogy bizony neki 2028. augusztusáig dukál a királyné páholya. Retorikailag különösen kínos ahogyan a saját sorsáért rettentő módon aggódó Szilveszter a jogállamiságra hivatkozva figyelmezteti a megalakuló kormányzatot, ne merészelje megkérdőjelezni a főigazgatói státuszának érinthetetlenségét. Ennek ellentmondva később nagy mellénnyel kijelenti, tök mindegy mit ír elő a jog, ő, I. Szilveszter az Magyar Állami Operaházban azt cselekedhet, amit csak akar, magasról téve a szakszervezetekkel kötött megállapodásaira. Tanulságos a titkos szeánszon általa mondottakat szó szerint idézni.:

“Olyan szabály nem marad érvényben, amelyik nincs rendesen megérlelve, láthatóan ellene megy dafke a működésnek, presztízsokokat szolgál ..... rohadjál meg. Úgyhogy azokat mi fel fogjuk mondani, és akkor azok nem lesznek érvényesek. Aztán meg lehet támadni, itt, ott, amott. De közben menni kell tovább az intézménynek. Nem lehetünk egy..egy zsarolásnak, vagy egy csőre töltött pisztolynak a foglyai.”

(Íme, az általa vágyott „jogálmibb jogállam” gyakorlati alkalmazása főigazgatói módra, a Magyar Állami Operaházban 2026. április 13-án.)

Egyszerűen hihetetlen, és egyben szánalmas is, hogy a hatalmasoknak és rokonaiknak meglehetősen kínos módon – úgy szóban, mint cselekedetekben - gazsuláló, viszont az alárendeltjeivel szemben jobbára gögös, fölényes és módfelett magabiztos, mindenkinél mindent jobban tudó főigazgató, az OKT-n jelenlévők előtt mennyire igyekszik magát szerényen, mint a megújulás kora fantasztikus emberét, az Opera hős nélkülözhetetlenének megénekelni, a támogató együttérzés kiváltásának reményében. Hosszas eszmefuttatásban fejtegeti, hogy az új kurzus milyen igaztalan lenne vele szemben, ha - a még pár hétig, mint hírlik a regnáló miniszterelnök segedelméből - létező megbízatásának 2028 augusztusának lejárta előtt át kellene adnia rezidenciáját. A Királyi feljárót, a díszes Királyi lépcsőt és impozáns oszlopcsarnokot, az gyönyörű Székely Bertalan termet valamint a diszkrét budoárral is rendelkező Erzsébet királyné számára épített csodás páholyt magába foglaló főigazgatói lakosztályt - amelyet maga szerényen csak „kis lyuk”-nak nevezett el - egy nála érdemesebbnek.

Egy olyan főigazgatónak, aki a Magyar Állami Operaház nevében megköveti és a Társulatba visszahívja mindazon tönkretett tagjainkat, akiket elődje a nárcisztikus sértettségéből eredő, csillapíthatatlan bosszú és megtorlás vágytól űzve, illetve a maradék megfélemlítését célzóan, a jogszerű sztrájk szervezésében és az abban vállalt aktív cselekvésük okán, irgalmatlanul kirúgatott. Közöttük családanyákat, egyikük rettenetes betegségben szenvedő, de csodálatos akaratereővel bíró művésznőt, családfenntartó édesapákat. Egyáltalán, emberségesen a munkatársai iránti kellő tiszteletet gyakorolva, a rendelkezésére álló forrásokat racionálisan felhasználva, a józanész diktálta elvárások figyelembevételével irányítani a jobb sorsa érdemes intézményt.

Aki nem utasítja beosztottjait arra, hogy kiket kell a kirúgandók listájára felvenni. Akinek nem derogál a művészbejárót használni, ha érkezik, avagy távozik az Operából.

Aki nem tiltja meg az előadás kezdését mindaddig, míg helyet nem foglal díszes páholyában.

Aki nem áll bosszút a munkavállalói képviselőn csak azért, mert a társulat elsöprő többségének akaratát tolmácsolja a főigazgatói pályázatokat elbíráló bizottságában. Elvetendő tulajdonságoktól vezérelten az első karmesternek sem szüntetteti meg jogellenesen és etikátlanul a munkaviszonyát, mert pályázni és a pályázaton nyerni merészel. (A mindenki által kedvelt és nagyra értékelt karnagy urat Ókovács Szilveszter kifejezetten biztatta a pályázaton történő részvételre.)

Aki a fenntartónál nem rimánkodik munkatársai százainak elbocsátásért miközben vígan furikázik egy etikátlan szerződéssel kikuncsorgott luxus BMW-vel.

Szónoklata csúcspontján a megjelenteket, mint kiváló propagandista biztatja egy neki kedves szakszervezet létrehozására, valamint azt javasolja, hogy csapjanak fel agitátornak és buzgalommal unszolják az általuk ismert szakszervezeti tagokat, hogy lépjenek ki a megrontás forrásául szolgáló érdekképviselletekből.

Az az ember hivatkozik a jog hatalmára, aki nap, mint nap semmibe veszi azt, az erőfölényével visszaélve eltávolíttatja azon munkavállalókat, akiknek jelenléte az ő Operaházában, számára zavaró, a hozzá írt levelekre nem hajlandó válaszolni, a hivatali telefonján elérhetetlen, a szakszervezeti vezetőket a sztrájkot megelőzendő, biztonsági őrséggel erőszakkal akarta az Opera épületéből eltávolítani, a szakszervezetek képviselőinek a társulati ülésre való bejutását fizikai módon

lehetetlenné tette, az IÉT üléseken KSZ-ben a kötelező részvételét előírt szabály ellenére lassan egy éve nem hajlandó megjelenni, ahogyan ugyancsak a KSZ kötelezése alapján az évadonkénti legalább kettő munkavállalói fórumot sem hajlandó összehívni, aki miatt a bíróságok 14 esetben jogerősen marasztalták a Magyar Állami Operaházat a konzultációra vonatkozó szabályok megsértése miatt. ,

Az általa a megújulás korának aposztrofált uralkodása alatt, az utasításra indított munkaügyi pereket az Opera sorra elvesztette, mivel a munkáltató intézkedéseit a bíróságok kevés kivételtől eltekintve jogellenesnek minősítették. A veszített perek és a kényszerű egyezségek következtében az évek során az Operaházat százmillió Ft nagyságrendű veszteség érte. A főigazgatóval szemben felhívásunk ellenére sem indított a munkáltatója kártérítési eljárást. Tudnotok kell, hogy az Operaház által elvesztett munkaügyi perek száma rendkívül magas, bizonyítva a jogszerűtlen működést.

A nagyformátumú szeretett vezető munkásságából, néhány apróság:

Regnálása kezdetén a magánénekesi, karmesteri, majd pár év múlva a korrepetitori állásokat is megszüntette. Majd az állandósult működési anomáliák miatt az első karmesteri, valamint a korrepetitori álláshelyeket ismét létrehozta.

A magyar kulturális élet támogatásához, bevételeihez képest igen kivételezett helyzet ellenére, sikerült hazánk egyetlen Operaházát, mint intézményt leépítenie. Az éveken át tartó, 55 milliárd forint értékű valóban jelentős beruházás sikerét jobbra csak magának vindikálja. Akik azonban a színpad mögé pillanthattak tudják, hogy azon területeken kívül, ahol a "papok táncolnak", sajnos igen szerény mérvű és silány minőségű, a megvalósult megújulás. A történelmi adottságainak eredményeként az igen szűk fizikai keretek között működő Operaház korlátozott lehetőségeit a főigazgató azzal tudta „megsegíteni”, hogy nem volt képes az Operaház számára megtartani, a Jókai teremnek titulált, zenekari próbateremnek kiválóan alkalmas komplexumot, ezért a zenekari művészek hangszereiket cipelve naponta ingázhatnak az Operaház és az Eiffel Műhely és Próbacentrum között.

Az Erkel Színház dicstelen sorsa is figyelemre méltó. A főigazgató rendkívüli munkássága eredményeként, sikerült egy meghatározó szegmenst ugyancsak elveszíteni az Operaház működési területéből. Egy ikonikus helyszínt, egy nemzeti kincsét. Azt a csodálatos színházat, ahol az opera és balett-kultúra, klasszikus nagyzenekari koncertek feledhetetlen eseményei zajlottak, zajlhatnának. Akár a jelenkornak megfelelő egyéb események befogadjaként is.

Ne feledjük, hogy az említett produkciók előadásait az a magyar honpolgár is látogathatná, akinek az Operaház megfizethetetlen.

Honfitársaink befizetett adója az Erkel elvesztése óta úgy hasznosul, hogy tehetősebb magyar állampolgárok, de méginkább a hazánkba látogató turisták jegyeit finanszírozza.

Mindezek egyik szomorú következménye az, hogy "nem tudunk elég munkát, megélhetési forrást biztosítani" művészeknek, kellékeseknek, színpadi munkásnak, adminisztratív dolgozónak, díszlet- gyártónak, karbantartónak, gépészeknek, sűgónak, játékmesternek és így tovább... Jaj-jaj mit tegyünk, - hát persze! rúgjuk ki őket. Ügyelve arra, hogy javarészt azok kerüljenek sorra, akik hasonló véleménnyel bírnak az itt leírtakkal.

A racionális érvekkel magyarázhatatlan a művészeti, és gyártó tárakat, valamint az adminisztratív szegmensét kipécéző 15 fős létszámleépítés szakszervezeteink számára, - ahogyan arról a sajtó felé is beszámoltunk - teljességgel elfogadhatatlan. Az Operaház gazdasági és egyéb idült bajainak orvoslására a legjobb és költségkímélő gyógymód, változatlanul úgy véljük, az lenne, ha az állás és tevékenység halmozó, magát polihisztornak gondoló Ókovács Szilveszter a jövőben máshol kamatoztatná kiváló képességeit.

Élünk a gyanúperrel, hogy a megbékélni képtelen főigazgatónak azért volt rettentően fontos, már 13-án megtárgyaltatnia fent írt témaköröket, mert biztos volt abban, hogy a választás várakozásának megfelelő eredményt hoz, ennél fogva pozíciója továbbra is megingathatatlan marad. Így megerősödve pedig - amennyiben a szakszervezetek nem hajlandóak kalaplengetve elfogadni az általa beterveztetett, a társulati tagok sanyargatására alkalmas módosításokat - ez a körülmény kiváló ürügyül szolgál számára a KSZ felmondására. Ezáltal visszatérhet az ő korlátlan uralmának gyászos időszaka.

Szakszervezeteink azt remélik, hogy a főigazgató távozásával a viselhetetlen szurreális világ helyett, a feszültségektől és félelemtől mentes alkotó légkör végre visszatér az Operaházba.

Budapest. 2026. április 22.

Üdvözlettel:

ODFSZ elnökség, MZTSZ Operaházi Alapszervezet Bizalmi testület (az Országos Elnökség egyetértésével)

A főigazgató állítása szerint alulfinanszírozott Magyar Állami Operaház költségei mérséklésének lehetséges módjai (ötleteink):

- A százmilliós költségvetésű darabok színpadra állításának felfüggesztése.
- Az évadterv hozzáértők általi áttekintése. A szerény bevételt hozó, ámde jelentős saját anyagi forrást felemésztő produkciók színpadra állításának felfüggesztése. Az költségek visszafogása és a hatékony működés megvalósítása érdekében az ad hoc és irracionális intézkedések azonnali megtiltása.
- A nézőszám ezáltal a bevételt is növelő, az operaházi színvonalat megtestesítő művészek, alkotók, karmesterek foglalkoztatása.
- A Magyar Állami Operaház által kötött szerződések felülvizsgálata különös figyelemmel az esetleges feltűnő értékaránytalanságokra, az előforduló kiemelkedő javadalmazásokra.

- Az előadások, próbák, gyártási folyamatok összhangjának létrehozása, amely egyaránt kielégíti a művészi produktumtól elvártakat, és megfelel a jogszabályokban és a Kollektív Szerződésben (munkaviszonyra vonatkozó szabályok) előírt feltételeknek.
  - A KSZ-ben előírt szabályok szerint a részmunkaidős foglalkoztatás alkalmazásának lehetősége.
  - A Székely Bertalan díszterem és az un. Sziszi páholy piaci alapon nyugvó események, rendezvények tartására, valamint előadások megtekintésére történő nyílt kiajánlása.
  - A reprezentációs kiadások szűkítése.
  - Örökös tagság odaítélésének átláthatóvá tétele. (A főigazgatói beleszólás mindenhatóságának felszámolása.)
  - A sztrájkot kifogásoló, a sztrájkban résztvevőkkel szemben ellenérzéseket hangoztatók részéről a sztrájjal kiharcolt bérfelajánlásokról illetve KSZ juttatásokról való lemondás.
  - A főigazgató irományai kiadására (gondozására) fordított összegek visszafizettetése.
  - Az akkreditációval nem rendelkező Magyar Nemzeti Balettintézet tanfolyamainak önköltségessé tétele. A működéssel kapcsolatosan a Magyar Állami Operaházat megillető bérleti díj és egyéb szolgáltatásoknak a piaci értéken történő megfizetése.
  - Az Operaház költségvetéséből finanszírozott főigazgatói luxus BMW üzemeltetési költségeinek a használó általi viselése.
  - Az íróasztalfióknak gyártott, jelentős költségeket igénylő hangfelvételek leállításának.
- ...és még sorolhatnánk.